N°. 49. A°. 1833.

DONDERDAG DEN 20sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 17 Junij 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zijn bij resolutie van den 15den dezer, n°. 704/664, tot *Surnumeraire Klerken* benoemd en aangesteld: de Heeren DAVID VAN LENNEP CAMP en JOHN SAMUEL BURNE.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 27 April.

Een der jongste nommers van den Parijsschen *National* bevat het volgende: Wij lezen in het *Journal des Débats* deze onverklaarbare regels, ten slotte van een breedvoerig artikel, betreffende den tegenwoordigen stand der zaken in Holland en Belgie:

»De verdienste van Holland en hetgeen deszelfs eerbied van Europa waardig maakt, is, dat het zich stoutmoedig verzet heeft tegen den ultra-revolutionairen stortvloed: het is de eerste steen des aanstoots geweest voor die teugellooze beweging, die alle Staten aan derzelver geregelden gang scheen te ontrukken. Eenmaal in zijnen eersten loop gestuit, is hij genoodzaakt geworden om zich te bedwingen en te voegen. — Holland heeft Europa grootendeels tegen het indringen der regeringloosheid beveiligd; dit zal voor hetzelve een regt in alle toekomst zijn."

Men ziet dat het Fransche Kabinet over het gedrag van Holland hetzelfde gevoelen koestert, als men reeds lang te Petersburg, Weenen, Berlijn en zelfs in den Haag belijdt. *Holland is de steen des aanstoots geweest* voor de Julij-omwenteling. Welk een zegepraal voor hetzelve! hoe kunstig uitgevonden! welk eene vreugde, nu men eindelijk zonder vrees, zijne ware gevoelens kan openbaren! Maar wat, bid ik u, wordt er van de Antwerpsche expeditie? voor wien en waarom zijt gij derwaarts getrokken? Een weinig meer moeds in de beraadslagingen van Nederland, en gij waart gedwongen zelf dezen steen des aanstoots te gaan verbrijzelen, die u ten steun heeft gestrekt in het bedwingen van de edele aandrift van Julij.

Wij willen niet doen opmerken, welke inconsequentie er gelegen is in de bekentenis van het ministerieele blad: wij behoeven niet aan te toonen, hoe ongerijmd het is, aan het Kabinet van 's Gravenhage zulke argumenten te leveren, aan hetzelve zulke wapens te verstrekken, op het oogenblik dat men nieuwe concessien van hetzelve vergt. Het *Journal des Débats* weet zeer goed dat Koning Willem zich niet verzet tegen de scheiding tusschen de beide landen, maar hij wil die scheiding zonder de vrijheid der Schelde, zonder de andere bedingen, waar buiten Belgie niet kan bestaan; en men zal wel aan Koning Willem moeten toegeven; want het is inderdaad, niet te veel zulke kleinigheden te bewilligen, aan een goed en uitstekend Bondgenoot, *die Europa tegen de regeringsloosheid beschermd heeft.* Begrijpt gij dit woord, gij verblinden! gij onzinnigen, die uit vrees u zoo gemakkelijk en onherroepelijk door de verfoeijelijkste staatkundige schijnheiligheid, die ooit bestaan heeft, heeft laten bedriegen.

In een der Belgische dagbladen, dd. 28 April, leest men het volgende artikel:

Het voornemen om de kamers te ontbinden, hetwelk de ministeriele bladen voor eenige dagen als genoegzaam beslist deden voorkomen, schijnt voor het oogenblik weer min of meer ter zijde gesteld, en men uithoofde de bezwaren die eene ontbinding heeft, tot het denkbeeld te zijn terug gekomen liever vooraf nogmaals eene poging te beproeven om een nieuw ministerie bijeen te krijgen. De heer *Detheux* schijnt, zoo niet nog steeds met de geheele zamenstelling belast, dan toch zich niet onttrokken te hebben er de hand toe te leenen; dezelve is gisteren wederom bij den koning ontvangen. De *Belge* verzekert voor stellig, dat de heer *Brabant* de hem aangeboden portefeuille niet bepaald had geweigerd, de weigering van den heer *Dubas* was echter zeker. Volgens geruchten, door den *Courrier* vermeld, zou onze gezant te Parijs, de heer *Lehon*, naar herwaarts ontboden en reeds heden alhier gewacht worden, als wanneer men deze met het voorname beleid, om een nieuw ministerie bijeen te krijgen, belasten wilde.

De onzekere gesteldheid levert de contra-revolutionnaire bladen steeds ruime stof, om het bewind op het hevigst aan te vallen, en voorts gelegenheid om zoowel hieruit, als uit de handing dien zij aan Rusland leenen, alsmede uit andere gevolgtrekkingen, eene omkeering of verandering van zaken en daarmede het eind der revolutie te voorspellen.

Zoo wij wel onderrigt zijn zal binnen kort bij de kamer van afgevaardigden eene petitie inkomen van het hoofdbestuur der protestantsche kerken in Limburg. De protestanten moeten in het gedeelte dier provincie, hetwelk volgens de 24 artikelen aan Holland moet afgestaan worden, veel hebben geleden en nog lijden, en het gouvernement zich doof gehouden hebben op hunne reclamatien, die naar men zegt allezins regtmatig zijn. Mogen zij bij de heeren vertegenwoordigers een genegen oor vinden om hunne klagten te hooren en eenen vasten wil, opdat hun regt worde gedaan.

De bende gaauwdieven, waarvan de dagbladen reeds gesproken hebben, *schijnt de koninklijke familie overal te volgen;* zij was zuturdag te Mechelen; verscheiden personen zijn bij de wapenschouwing van de troepen der 2de divisie, hunne horologien en beurzen ontstolen geworden.

Verscheiden andere bladen, gelijk den *Libéral* en het *Journal du Commerce d'Anvers*, houden, dat men tot groote verwondering en ergernis van alle weldenkenden, bij gelegenheid dezer zelfde wapenschouwing, al de seminaristen uit het groot en klein kollegie te Mechelen, bij den stoet in linie van bataille, neven de troepen zag geschaard en als het ware derzelver bewegingen volgen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22 April.

De *Moniteur* deelt heden het belangrijk artikel uit het dagblad van St. Petersburg van den 7 dezer mede, waarbij zoo vele opgaven der Fransche bladen omtrent de onderhandelingen te Konstantinopel worden te regt gewezen; men voegt daarbij het memorandum van het Fransch kabinet, en voorts de volgende bedenkingen:

»Wij zullen ons ten aanzien dezer onderscheidene stukken slechts weinige aanmerkingen veroorlooven. Het Russisch dagblad heeft gemeend officieel op de verbalen te moeten antwoorden, die door eenige Fransche bladen omtrent het gebeurde te Konstantinopel werden verspreid; dit verschil zoude aan het gouvernement eerst dan eenig belang kunnen inboezemen, wanneer de daadzaken, die hetzelve ter algemeener kennisse heeft gebragt, onwaar werden bevonden, dit is echter niet het geval, en om zulks te bewijzen, leveren wij het memorandum, dat reeds vroeger openbaar werd gemaakt en waarvan wij de echtheid kunnen waarborgen, ofschoon het slechts tot informatie geschikt was van onze diplomatieke agenten.

»Wanneer men dit stuk met het verslag in het dagblad van St. Petersburg vergelijkt, zal men overtuigd worden dat tusschen het een en ander geen wezenlijk verschil bestaat, dat alleen het Fransche stuk de onderhandelingen der Fransche legatie, het Russisch geschrift die der Russische legatie vermeldt. Men zal dan zien dat alle de vragen, door de Porte aan den heer *Butenieff* gerigt, en ten doel hebbende om de aankomst der hulptroepen, die zij verzocht had, te vertragen, of derzelver verwijdering te verkrijgen, het gevolg waren van de vertoogen, die vroeger door den zaakgelastigde, later door den gezant van Frankrijk zijn gedaan.

»Wat de verklaring betreft, die in het laatst gedeelte van het artikel, van het officieel Russisch dagblad vervat is, dezelve is voorzeker aan het Russische kabinet ingegeven door de bezorgdheid, welke de voorvallen te Smirna hadden opgewekt; maar men zoude ten onregte daarin eene afwijking zien van de verbindtenis, door den keizer van Rusland op den 17 Febr. erkend, om zijne land- en zeemagt terug te roepen, zoodra de Porte zulks verlangde.

»De Fransche legatie in Rusland heeft ten dien aanzien, sedert het openbaar maken van het bedoeld artikel, de voldoendste verzekering ontvangen."

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN, den 24 April.

Het Huis der Gemeenten heeft ll. de begrooting der uitgaven voor het leger in overweging genomen. Er werd verzekerd, dat die uitgaven 206,000 p. s. minder dan in het vorige jaar bedroegen, en dat, in vergelijking met de legermagt van andere landen, het leger van Engeland veel minder dan die van eene andere Mogendheid was.

De Aandeelhouders in de Oost-Indische Compagnie hebben dezer dagen zeer langdurige vergaderingen gehouden over de vraag, of men in de voorwaarden, waarop de Regering het octrooi dier maatschappij wil hernieuwen, al dan niet treden zal. De gevoelens schijnen vrij verdeeld te zijn, en het ontbreekt er niet aan belanghebbenden, die het opgeven van den alleenhandel op China door de Compagnie als zeer verderfelijk voorstellen, niet slechts voor dit handelsligchaam, maar ook voor Engeland in het algemeen; meenende zij, dat men zeer ligt door eene volkomene vrijheid in dezen toe te staan, dien geheelen handel zou kunnen verliezen.

De onlangs tusschen Pruissen, Beijeren, Wurtemberg en kleinere Duitsche Staten geslotene tolvereeniging, schijnt alhier met leede oogen te worden aangezien. Men vreest blijkbaar, dat het gemakkelijker handels-verkeer tusschen de verschillende Duitsche Staten het gebruik van Duitsche fabrijkwaren bevorderen, en dat van Engelsche verminderen zal. *The Morning-Herald* komt, in zijnen spijt over het gesloten verdrag, op het geschenk van het kleine scheepje terug, dat voor eenigen tijd door Engeland aan den Koning van Pruissen gedaan is. Hij meent, dat de 20,000 pond sterlings, die dit speelgoed gekost heeft, beter hadde kunnen worden besteed. »De genius van onze buitenlandsche staatkunde," voegt dit blad er bij, »is weder ledig of in slaap geweest, terwijl onze mededingers, die ten onregte onze bondgenooten worden genoemd, waakzaam geweest en voorwaarts gegaan zijn."

MENGELINGEN.

HET ENGELSCHE BONDGENOOTSCHAP.

(Getrokken uit het Fransche blad *de Quotidienne*).

Het is reeds lang dat het Engelsche bondgenootschap het geliefkoosde onderwerp is der tolken van het gezag. Nog laatstelijk wenschte het *Journal des Debats* zich geluk met de welwillende bewoordingen, waarmede lord GREY het Palais – Royal wel in eene parlementszitting had willen streelen, en zulks gaf het ministeriele blad de gelegenheid, om op den lof van het Engelsche bondgenootschap terug te komen, als den eenigen as, waarop de gansche buitenlandsche staatkunde van het nieuwe gouvernement draait. Wat ons betreft, die ons reeds veroorloofd hebben, eenigen twijfel te opperen, omtrent de voordeelen en de nationaliteit dier vereeniging; ons, die de gesteltenis der beide landen gade slaande en het oog op de geschiedenis vestigende, Frankrijk en Engeland, zoo al niet als verklaarde vijanden, echter meest altijd door het belang verdeeld ontwaren; wij blijven ditzelfde gevoelen behouden omtrent de zoogenaamde alliantie van twee natien, die door derzelver nabuurschap zelve, reeds geographisch mededingsters zijn. Voorzeker doet de beschaving, en de verlichting die zij verspreidt, allengs die onderlinge, vroeger zoo felle, haat van volk tot volk verminderen; maar zij zullen niet uitwerken, dat de kusten van Engeland ophouden tegen over de kusten van Frankrijk gelegen te zijn. Het zal steeds blijven het *Littora littoribus contraria*, van Rome en Karthago.

Had deze waarheid noodig bewezen te worden, zij zou zulks worden uit al de daadzakelijke bijzonderheden van den wederkeerigen toestand. Daar een naauw verbond, zoo als dat hetwelk men vermeend heeft te sluiten, bij geene regelmatige orde van zaken in de beide landen zou hebben kunnen plaats grijpen; wat gebeurt er? Dat Frankrijk en Engeland door willekeur en omwenteling nader tot elkander gebragt, de resultaten dier vereeniging een monsterachtig iets in de staatkunde, even nadeelig voor het een en het ander dier beide landen zijn.

Het is al in de eerste plaats Engeland, hetwelk door de Whigs in een revolutionnair stelsel gesleept, zich noodwendig buiten het Europesche stelsel ziet gerukt en van den rang der eerste mogendheden tot dien der mindere afdaalt. Dit regtvaardigt genoegzaam de bestaande vrees van den algemeenen vrede te zien verstoren.

Wat Frankrijk betreft, tot loon voor dien ontzettenden stap, dien het Engeland naar de helling der omwenteling heeft laten doen, door de hervorming, dat gevolg der gebeurtenissen van Julij, zoo moet het omtrent alle buitenlandsche punten zich de trouwe satelliet en medestander van de staatkunde van het Whigsche kabinet betoonen. Begeeft u naar Belgie, zegt lord GREY, want wij gaan naar Belgie; naar Portugal, want wij gaan naar Portugal en, twijfel hier niet aan, overal waar het Whigsche ministerie, hetwelk zoo honigzoet van het Palais – Royal, waarin het zulks verschuldigd is, weet te spreken, zulks verkiezen zal, zullen wij gaan, omdat het een noodwendige gevolg is van den toestand, waarin het tegenwoordig gezag zich geplaatst ziet, exceptionele toestand; eene afzondering van geheel Europa, waardoor wij ons veroordeeld zien geen ander bondgenootschap te hebben, dan een revolutionnair, waarvan de voordeelen geene, de lasten zoo zwaar te slepen zijn.

Eene hooge staatkundige waarheid wordt hierdoor in het licht gesteld; te weten de diepe scheuring, die de nationale belangen van de revolutionnaire belangen gescheiden houdt. Wie zou gedacht hebben, dat datzelfde Engeland, hetwelk, zoo lang als het eene tevens Engelsche en Europesche lijn bleef volgen, zich veertig jaren lang aan het hoofd van Europa geplaatst heeft gezien, zich eensklaps vervallen zou zien van allen invloed op de algemeene zaken, en zich veroordeeld zou zien, om zich, als het ware, tot zich zelf te bepalen, nog gelukkig, zoo het inwendige scheuring kan ontkomen, waarmede het door de doldriftige welsprekendheid van den Ierschen gemeensman wordt bedreigd. Welnu deze lotverwisseling, welke zoo zeer verbaast, die plotselinge overgang van eene hooge magt tot een niet minder volkomen onvermogen, wij hebben er de reden bereids van aangegeven; Engeland gaat gebukt onder het juk van het revolutionnaire stelsel. Heeft Engeland opgehouden den schepter der zee te zwaaijen, de heer van Indie te zijn? Neen! maar al wat deszelfs welvaart uitmaakte, al wat deszelfs grootheid wrocht is thans in de weegschal gesteld. Hetzelfde beginsel, hetwelk het van Europa gescheiden heeft, is thans bezig met het inwendig te verscheuren.

Voozeker kan men zeggen dat Frankrijk voor Julij eene schoone en hooge vertooning in de Europesche wereld maakte. Tusschen hetzelve en Engeland bestond eene edele mededinging in den voortgang der beschaving. Beide droegen eene vaan rond, om welke de verdere rijken zich schaarden. De restauratie handhaafde de orde in Spanje, de vrijheid in Griekenland, de nationale belangen en roem en de eer van den Christen naam te Algiers. Maar ditzelfde land, dat al die zaken onder de monarchie heeft verrigt, wat verrigt het onder de omwenteling? Is het nu niet klaar, dat wij ons slechts op last van Engeland naar Antwerpen begeven, om eenen Engelschen prins bij te staan, en op het eerste bevel eens Engelschen kommissaris weder te vertrekken. Zoo dat de Doctrionairen ons tot de werktuigen makende van het Whigsche kabinet, hetwelk geene bondgenooten in Europa heeft, het geheim gevonden hebben om ons, door de zoogenaamde alliantie die ons aan Engeland verbindt, nog nietiger te maken dan Engeland zelf.

Om onze meening kortelijk aan te duiden; het zijn Frankrijk en Engeland, die thans bondgenooten zijn; het verbond bestaat niet tusschen twee landen, maar tusschen twee omwentelingen. De eene heeft hare beginselen aan de andere ingeent en de andere doet haar, in vergelding, den last dragen van al de revolutionaire verkeeren. Er bestaat tusschen de beide omwentelingen als het ware eene overneming van het slechte en noodlottige, dat zij wederkeerig bezitten, gelijk aan eene wederkeerige overneming van besmetting, of eene rampzalige en doodelijke sympathie. Het zijn twee magtelooze wezens die zich ondersteunen, twee rampzaligen die zich de hand geven, om te trachten het leven ten koste der volken te rekken.

ADVERTISSEMENTEN.

(25030) De *Exploicteur bij het Geregtshof te Suriname*, zal op Vrijdag, den 21sten Junij 1833, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie Verkoopen:

De PLANTAADJEN ***MARETRAITE, MAGDALENASBURG***, den Grond ***MIJNGELUK***, en de verlaten Plantaadje ***LIEFDENSHOOP***, *cum annex*; alle gelegen in de *Hoer Helenakreek;* aankomende JAMES WALCOTT.

Paramaribo, den 15 Junij 1833.

(25021) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, over *Zes Weken*, den dag nader te bepalen, publiek verkoopen:

1°. Een ***HUIS*** en ***ERF***, staande en gelegen aan de *Wagewegstraat*, L°. D. N°. 101; aankomende den Boedel ABRAHAM DASILVA CURIEL.

2°. Een ***HUIS*** en ***ERF***, aan de *Ladesmastraat*, L°. D. N°. 816; aankomende den Boedel JOHANNA MARGARETHA VAN GENNEP.

Paramaribo, den 18 Junij 1833.

De Scriba van opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(24989) Wordt bij *publieke Inschrijving*, te KOOP aangeboden, van Plantaadje *Clemensburg:*

p. m. 12000 *pond* Schoone } KATOEN.
» » 5000 » Vuile }

Van de Plantaadje *Buijs en Vlijdt:*

p. m 200 *pond* Heele Witte bast } KOFFIJ,
» » 200 » Heele Zwarte bast }

en liggende in de Waag ter bezigtiging.

De Inschrijvings-Billetten zullen ter *Griffie van het Geregtshof dezer Kolonie*, worden aangenomen tot den 22sten dezer, des morgens *negen* uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo, den 18 Junij 1833.

JAN DE JAGER Ez.,
c. s. Sequester.

(23236) M. A. KEIJSER zal ***MORGEN***, op VENDU Verkoopen: *Provisien, Stukgoederen* en *Seltserwater*, enz.

(25016) De ondergeteekende is van voornemens om binnen korten tijd de Kolonie te verlaten, en verzoekt al degenen, welke iets te vorderen hebben, betaling te komen ontvangen, en verzoekt ook zijne *Debiteuren* in tijds het aan hem verschuldigde te voldoen, terwijl anders de nalatigen in regten zullen worden betrokken.

Paramaribo, den 13 Junij 1833.

JB. VOET.

(25020) J. DE BRUYN, vertrekt.

(23241) CONSTANCE van VAN ESCH, is voornemens de Kolonie te verlaten.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

De Noord-Amer. Brik *Planet*, Kapt. STOVER van *New-Burry-Port*.

De Noord-Amer. Brik *Volant*, Kapt. E. C. FINNEY, van *Amsterdam;* Passagier: den Heer R. C. STADA.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.